

Amant

Ochotnický soubor Forbína, z. s., Jistebnice / Pavel Němec

Spolek divadelních ochotníků Forbína v Jistebnici je jedním z nejstarších ochotnických souborů. Dnešní jeho členové už navazují na více jak 150 letou tradici. Pro pobavení svého publika nastudovali hru současného dramatika Pavla Němce, Amant, a rozhodli se ji předvést i na letošním Třeštském divadelním jaře.

Příroda to už zařídila tak, že většina samic se vzorně stará o svá mláďata. Maminky druhu Homo sapiens tuto starost ještě povýšily o to, že to se svým potomstvem myslí vždycky dobře. Amant coby situační komedie ze současnosti, nabízí skutečně bláznivé peripetie milostného života. Matinka Stáňa, učitelka hudby, se všemi možnými způsoby snaží prostřednictvím své dcery, klarinetistky Kateřiny, zahojit své vlastní nenaplněné ambice. Žije sama se svou dcerou a chce ji přes její odpor seznámit a dát dohromady s postarším panem Pavlem Pavlem, který v obdivných dopisech jasně naznačuje, že chce podpořit vydání jejího sólového CD. Kateřina už však má dávno svůj milostný život zařízený podle svého. Miluje studenta ekonomie Radka. Celý zamotanec všech událostí začíná v okamžiku, kdy Kateřina zjistí, že matka pozvala pana Pavla k nim na oběd a to v ten samý den, ve kterém již Káťa pozvala Radka. Ten zapojí svůj analytický mozek a vymyslí lest. Kateřina napíše panu Pavlovi dopis, že maminka utrpěla zranění a oběd se odkládá. Namísto něj přijde na oběd Radek, který před matkou hraje Pavla. Ten se ale přesto přijde představit a přinese matce květiny. Radek pohotově zareaguje a se zafačovanou hlavou hraje nejen zraněnou matku. Příběh ještě zkomplikuje snaživý policista a nahluclá skautka a vodačka, teta Emilka. Nakonec se ukáže, že pan Pavel je otcem Radka a o Kateřinu vůbec nestojí. Za to o její matku ano. A tak příběh dopadne skoro tak, jak maminka naplánovala.

Autor sám v úvodu scénáře přiznává, že si je vědom, jak těžké je napsat situační komedii. Principy v textu, tady ale v zásadě jsou. Sice zcela nenabízí potřebnou gradaci, ale zase je to výzva pro režiséra. Režiséra nehrajícího, poučeného, řemeslně orientovaného, temporytmus cítícího a pointu chápajícího. Jistebničtí by si někoho takového rozhodně zasloužili a nejen proto, aby z nich dostal ještě větší nasazení. Soubor má mnoho dispozic pro předvedení dobré situační komedie a každý z herců je pro divadlo dobře vybaven. Divák se bavil. Každé zaznění zvonku u dveří už dopředu vyvolal smích a očekávání. A dokonce nechyběl potlesk na otevřené scéně (Lenka Vostřáková).

Doufám, že Jistebničtí už teď pokukují po dalším kusu. Věřím, že se máme na co těšit a že bude, na co koukat.

Alena Veliká

